

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **S., a. s.**, so sídlom C., X. Bratislava, IČO: X., proti povinnému: **H.**, nar. X., bytom J., X. Košice, **o vymoženie 801,83 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er/1825/2001, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. januára 2014, č. k. 5CoE/140/2013-56, takto

r o z h o d o l :

- I. Dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Na základe žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučných titulov – Platobný výmer č. X. zo dňa 27. októbra 2000 a Platobný výmer č. X. zo dňa 27. októbra 2000 vydaných V. (ďalej len „exekučný titul“), Okresný súd Košice II poveril súdneho exekútora Mgr. L. vykonaním exekúcie.

Okresný súd Košice II uznesením zo dňa 10. októbra 2012, č. k. Er/1825/2001-46 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že povinný súdu doručil podanie označené ako: „Odvolanie, stanovisko“, ktoré súd posúdil ako návrh na zastavenie exekúcie. V tomto podaní povinný uvádzal, že bol riadne poistený

v zdravotnej poisťovni, kde uhrádzal predpísané poistné až do dôchodku v roku 2009. Uviedol, že na žiadnom súdnom pojednávaní, kde by sa prejednávala proti nemu taká vysoká čiastka, sa nezúčastnil, ani nebol naň predvolaný. Tiež poukázal na to, že nerozumie prečo v uznesení súdov je označený ako povinný. Súd dospel k záveru, že skutočnosti uvádzané povinným sú pre exekučný súd irelevantné, nakoľko ide o skutočnosti, ktoré mal povinný uvádzať v pôvodnom konaní, a to podaním odvolania riaditeľstvu V.. Keďže povinný toto svoje právo nevyužil, platobné výmery – exekučný titul nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť. Pokiaľ ide o tvrdenie povinného, že na žiadne pojednávanie predvolaný nebol, súd uviedol, že exekučný súd nerozhoduje na pojednávaní, ale svoje rozhodnutia vykonáva na základe predložených listinných dôkazov. To, že je povinný v uzneseniach súdov označovaný ako „povinný“ je z toho dôvodu, že účastníci exekučného konania sú pomenovaní oprávnený a povinný, a keďže pánovi H. vznikla na základe exekučných titulov povinnosť uhradiť svoj dlh oprávnenému, je v exekučnom konaní v postavení povinného. Súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre to, aby súd návrhu povinného vyhovel a exekúciu podľa § 57 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací, napadnutým uznesením, uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a uviedol, že povinný svoje právo nevyužil, keďže v návrhu na zastavenie exekúcie stále namietal skutočnosti, ktoré mal použiť v pôvodnom konaní, v ktorom bolo vydané podkladové rozhodnutie. Platobné výmery – exekučný titul nadobudli tak právoplatnosť a vykonateľnosť. Povinný je v uzneseniach súdov označený ako povinný, a to preto, že účastníci exekučného konania sú pomenovaní ako oprávnený a povinný a keďže pánovi D. vznikla na základe exekučných titulov povinnosť uhradiť svoj dlh oprávnenému, je potom v postavení povinného. Súhlasil so záverom súdu prvého stupňa, že podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku povinný nepoužil ani jeden zákonný dôvod, pre ktorý by mal súd exekúciu zastaviť, a to ex offo, bez zreteľa na to, či účastník konania tento návrh podal. Pre nesplnenie zákonných podmienok súd prvého stupňa správne exekúciu nezastavil a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie. V dovolaní namietal, že nikomu nič nedlhuje a nikomu škodu nespôsobil. Nezúčastnil sa žiadneho súdneho pojednávania a ani nebol na žiadne súdne pojednávania predvolaný. Namietal, že zo strany súdov došlo k porušeniu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11, čl. 6 ods. 1, čl. 13, čl. 14 a čl. 17, ako aj Ústavy Slovenskej republiky. Uviedol, že po zániku N., firma N.H. sa prihlásila do V. a pokračovala s úhradami predpísanej mesačnej čiastky s trvalým príkazom cez bankový ústav. Následne po návrate zo služobných ciest povinný zistil, že platby sa vracajú späť a V. platby neprijíma. Vo V. povinnému oznámili, že nie je v ich evidencii, následne na čo sa prihlásil do inej zdravotnej poisťovne. Uviedol, že od roku 1995 až po 31. máj 2014 nikomu nespôsobil žiadny dlh, ani V..

Oprávnený sa k dovolaniu povinného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o dovolaní konať. Zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa predmetnú vec predložil najvyššiemu súdu na rozhodnutie o podanom dovolaní povinného. Povinný nebol zastúpený advokátom, preto ho súd prvého stupňa uznesením zo dňa 07. júla 2014, č. k. 1Er/1825/2001-69 vyzval, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia, doručil súdu plnomocenstvo udelené advokátovi, ktorý ho bude v dovolacom konaní zastupovať. Zároveň povinného poučil v zmysle § 30, § 241 ods. 1 a § 104 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Predmetné uznesenie bolo povinnému doručené dňa 17. júla 2014.

Povinný na uvedené uznesenie súdu prvého stupňa reagoval podaním doručeným na súd prvého stupňa 01. augusta 2014, kde uviedol, že trvá na svojom poslednom dovolaní. Konštatoval, že v Centre právnej pomoci, na ktoré sa obrátil, bol informovaný, že nespĺňa podmienky pre právnu pomoc ex offio a bol informovaný, aby sa obrátil na právnu pomoc komerčnému advokátovi. Následne podaním doručeným na súd prvého stupňa dňa 25. augusta 2014 navrhol, aby sa na hlavnom pojednávaní sám zastupoval.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 2 O. s. p. ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Podľa § 241 ods. 1 O. s. p. (druhá veta) dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Povinné zastúpenia účastníka v dovolacom konaní advokátom, pokiaľ nemá účastník právnické vzdelanie sám alebo jeho zamestnanec je jednou z podmienok konania, po splnení ktorej môže dovolací súd vo veci konať. Ide o odstrániteľnú podmienku konania, ktorá môže byť odstránená tým, že účastník dovolacieho konania si zvolí kvalifikovaného zástupcu – advokáta a k dovolaniu pripojí jeho plnomocenstvo. Pokiaľ tak účastník neurobí ani na výzvu súdu dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

V danom prípade povinný podal dovolanie proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu. Z obsahu dovolania je zrejmé, že povinný nie je zastúpený v dovolacom konaní advokátom tak, ako to ukladá ustanovenie § 241 ods. 1 O. s. p. Súd prvého stupňa povinného uznesením vyzval, aby si v stanovanej lehote dovolanie o tieto náležitosti doplnil, resp. zvolil si v dovolacom konaní advokáta. Na toto uznesenie povinný relevantne nereagoval a advokáta na zastúpenie v dovolacom konaní si povinný nezvolil. Rovnako povinný nepredložil žiadny doklad, ktorý by preukazoval, že má sám právnické vzdelanie.

Keďže dovolateľ v súdom určenej lehote nerešpektoval výzvu na predloženie plnomocenstva udeleného advokátovi, ktorý ho bude v dovolacom konaní zastupovať a tiež nepreukázal, že má sám právnické vzdelanie, nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 O. s. p.) bráni prejednaniu jeho dovolania.

V dôsledku nečinnosti povinného zostal teda nedostatok podmienky dovolacieho konania neodstránený do vydania tohto uznesenia dovolacieho súdu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie v zmysle § 243c O. s. p. v spojení s § 241 ods. 1 O. s. p. a § 104 ods. 2 O. s. p. zastavil.

Vzhľadom na dôvod, pre ktorý dovolací súd zastavil dovolacie konanie, nezaoberal sa otázkou procesnej prípustnosti a ani dôvodnosti dovolania.

Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo oprávnenému podľa § 243b ods. 5, § 224 ods. 1, § 146 ods. 2 O. s. p., nakoľko povinný zaviniť, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť. Dovolací súd však oprávnenému trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože nepodal návrh a ich priznanie a ani mu žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. septembra 2015

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: K.